

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 21 maja 2020 r.,

w sprawie skazanego **A. P.**

w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 stycznia 2020 r. (sygn. akt II AKzw (...)) utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 grudnia 2019 r. (sygn. akt VI Kow (...)) o odmowie udzielenia przerwy w karze,

p o s t a n o w i ł:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. (sygn. akt VI Kow (...)) Sąd Okręgowy w G. odmówił skazanemu A. P. udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sadu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 stycznia 2020 r. (sygn. akt II Akzw (...)).

Skazany następnie wniósł o wznowienie postępowania o udzielenie przerwy w wykonaniu kary wskazując, że jego obrońca nie dostarczył do sądu wszelkich dowodów przemawiających za udzieleniem przerwy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie udzielenia przerwy w wykonaniu kary uznać należało jako niedopuszczalny.

Treść przepisów zawartych w art. 540 § 1 k.p.k. jasno wskazuje, że przedmiotem orzeczenia o wznowienie postępowania może być tylko prawomocne orzeczenie sądowe rozstrzygające w kwestii odpowiedzialności karnej. Stanowisko takie jest ugruntowane w orzecznictwie. Udzielenie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności nie rozstrzyga o istocie odpowiedzialności karnej skazanego, lecz jest jednym z fakultatywnych mechanizmów postępowania wykonawczego.

W przedstawionej sytuacji, skoro nie jest dopuszczalny wniosek o wznowienie postępowania w sprawie odmowy udzielenia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, Sąd Najwyższy na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. pozostawił wniosek skazanego bez rozpoznania.